

5 жовтня відбулося спільне засідання кафедр суспільних наук інституту. Другим питанням порядку денного було: про лист Н. Заглади «Дорожжя честю хлібороба». Викладач Б. Пишхоха, який виступив з повідомленням, сказав, що лист знатної ланкової Полісся містить в собі важливі принципи морального кодексу будівника комунізму. Які основні положення листа? Насамперед Н. Заглада кличе дорожити дорученою кожному справою. Для цього керівники не повинні командувати, а виконавці не повинні виконувати розпоряджень без їх розуміння. Кожній роботі треба віддаватися з душею, працювати з натхненням. У своєму листі Н. Заглада відзначає, що ще не всі хлібороби відповідають на виклики держави сумлінною працею, в деяких областях і районах погано іде передача передового досвіду, ще гірше з впровадженням його в життя. Отже, багатьом ще не вистачає пристрасті в роботі. Знатна ланкова вказує, що ще не перевелися керівники, які б'ються за все дбають про «справність» цифри, а не про дійсне трудове піднесення і матеріальний добробут колгоспу.

Лист Н. Заглади викликав численні відгуки з усіх кінців

нашої країни. Пишуть колгоспники, робітники, трудова інтелігенція. В зв'язку з цим викладач Н. Верхов підкреслив, що лист Н. Заглади, говорячи про людину, як керівника суспільства, спростовує твердження Сталіна про те, що людина — це маленький гвинтик. Треба поставити роботу так, щоб агітатори академічних груп не чекали вказівок, а самі роз'яснювали лист студентам, виявляли ініціативу у виховній роботі.

Виступаючи на засіданні, доц. І. Табачников радив викладачам і всім агітаторам, які вестимуть роботу в групах, звертати увагу на суперечності, які ще мають місце в нашому житті, розкривати їх суть, не приховуючи від студентів труднощів нашого росту. Доцент О. Павелко наголосив на тому, що лист Н. Заглади безпосередньо стосується і студентів інституту. Треба, щоб на ньому наші майбутні вчителі виховували в собі любов до вчительської роботи, до професії вчителя, щоб наша студентська молодь дорожила своєю честю.

На спільному засіданні кафедр суспільних наук ухвалено:

1. Посилити вплив суспільних наук на всі ділянки навчальної, виховної та науково-

дослідної роботи інституту під лозунгами «Дорожжя честю викладача», «Дорожжя честю радянського вчителя», «Дорожжя честю радянського студента».

2. Прискорити підготовку до друку збірника «Соціалістичні перетворення в сільському господарстві СРСР». В збірнику показати процес розвитку творчої думки селянства.

3. Враховуючи, що лист Н. Заглади має теоретичне, політичне і виховне значення,

всім викладачам кафедр суспільних наук рекомендувати використовувати його в лекційних курсах, на семінарських заняттях при розгляді питань соціалістичного перетворення сільського господарства, виховання нової людини, виконання рішень XXII з'їзду КПРС.

4. Всім викладачам провести бесіди в академічних групах та гуртожитках про лист Н. Заглади.

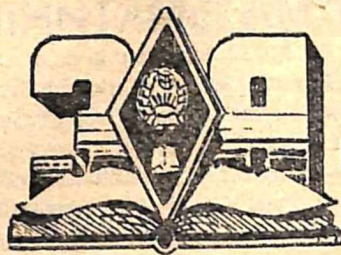
5. Кабінету марксизму-ленізму підготувати ілюстратив-

но-художню виставку за розділами «Маяки комунізму в промисловості», «Маяки комунізму в сільському господарстві», «Маяки комунізму в науці і техніці».

6. Всім викладачам кафедр суспільних наук взяти активну участь у роз'ясненні листа Н. Заглади серед трудящих міста і області.

О. ЄВТУЩЕНКО,
зав. кабінетом
марксизму-ленізму.

Пролетарі всіх країн, єдніться!

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ О. М. ГОРЬКОГО

Рік видання 6-й

№ 26 (195)

13

ЖОВТНЯ
1962 року
СУБОТА

Ціна 1 коп.

НАШІ МАЯКИ

Лілія Здобникова

Дивлячись на фото цієї дівчини, кожен з нас скаже: «Скільки радісного хвилювання на її обличчі, скільки заохоченості в житті!». І справді, Лілія Здобникова, студентка 3 курсу дошкільного відділу, заслуговує на такі слова. До приходу в наш інститут вона працювала три роки вихователю дитячого садка в м. Золочеві, Львівської області. Дівчині так сподобалася ця робота, що вона вирішила присвятити їй все життя. Вона любить усією душею свою майбутню професію, з кожним роком набуває нових знань. Навчаючись на відмінно, Лілія не забуває і про громадську роботу, — нещодавно студенти обрали її членом комсомольського бюро факультету. Будь же, дівчино, такою весняною, такою працьовитою і надалі!

СТУДЕНТСЬКЕ СПАСИБІ

Ми зустріли її на першому курсі. Зайшла до нас привітна жінка, усміхнулася... З цього дня Ганна Петрівна Лещенко почала читати в нас курс історії КПРС. Ми слухали і перед очима з'являлися картини минулого нашої Батьківщини, боротьби за Радянську владу, будівництва соціалізму і комунізму. З великим натхненням, чудово проходили і семінари, якими керувала Ганна Петрівна. Вона вчила нас любити людей, свою професію, давала поради як старший товариш. Її вимогливість, принциповість у робо-

ті, велика ерудиція допомогли нам успішно засвоїти матеріал курсу. Знання з історії КПРС і тепер, коли ми вчимося на 3 курсі, стали нам у великій пригоді.

В день Вашого п'ятидесятиріччя, Ганно Петрівна, від щирого серця бажаємо Вам хорошого здоров'я, нових успіхів у педагогічній і науковій роботі. Дякуємо за теплі, материнські поради, за те, чого навчили Ви нас.

СТУДЕНТИ 3 КУРСУ
ДОШКІЛЬНОГО ВІДДІЛУ.

ОСІНЬ

Хтось замережив куці бабіним літом,
Бабіним літом над цілим світом.
Хто ж це лугами пройшов із косяю,
Хто ж це отаву скосив ще з росю?
Мо' спочива той косар під копицею
З осінню тихою, багрянолицею,
Може сидять собі вдвох розтривожені?
Вечір спинився в ставку заворожений...
Качки посушили під берегом білі —
Спокій порушить води не посміли,
Може й не качки, а білі лілєї.
Тільки вже осінь — чарівная фея.
Шепчуть над ставом високі осоки,
Скоро на берег прийдуть карооки,
Стануть, де осінь фарбус тополі,
Може навіки з'єднать свою долю.

В. ГРИНЬКО.

ОГОЛОШЕННЯ

Увага! Увага! Студенти, які бажають поїхати влітку 1963 року на будівництво в Цілинний край, повинні подати заяви в комітет ЛКСМУ інституту до 1 листопада 1962 року.

КОМІТЕТ ЛКСМУ ІНСТИТУТУ.

Комітету комсомолу
КДПІ імені О. М. Горького
студентки педагогічного
факультету Г. Вихівської.

ЗАЯВА

Прошу комітет комсомолу направити мене по комсомольській путівці на комсомольську Планету — Цілинний край — на будівництво.
10.X 1962 р.

Г. ВИХІВСЬКА.

ГЕРОІ ТУРГАЙСЬКОГО КОМБАЙНЕР СТЕПУ

На будівельний майданчик прийшов секретар партійної організації зернорадгоспу Роман Іванович Єнов.

— Ну, комсомолія, робота

Доки це буде?

Із студентської бібліотеки інституту нам повідомляють, що останнім часом збільшилися випадки псування книг, викидання з них листків. Це найбільше стосується таких студентів фізико-математичного факультету: О. Бабич, Л. Галицький, В. Єфімов, Л. Жабчак, Н. Ігнатюк, Л. Ключіков, Г. Мельник, Ю. Поздняков, Г. Суходосов, В. Шадури.

Редакція газети просить деканат і комсомольське бюро фізико-математичного факультету звернути увагу на цей сигнал бібліотеки і вжити необхідних заходів щодо покарання винних.

споритися? — промовив він. — Бачу, бачу. Вже в газетах про вас пишуть. Ось тільки у нас хліб силється.

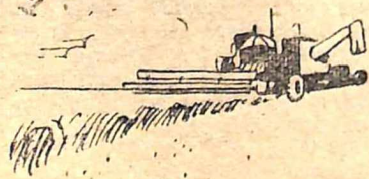
— Може допомогти? — перепитав студент 2 курсу фізико-математичного факультету Микола Лосін.

— Комбайнер захворів. Може серед вас хто вміє водити машину?

Від радості серце затрепетало у юнака. «Нарешті моя мрія здійснюється». І Микола став комбайнером. Десять днів, як одна година, із сходу до заходу сонця водив комбайна довгими цілинистами нивами. За цей час Микола Лосін намолотив 1678 центнерів зерна, скосивши 218 га.

Він поїхав додому, а працю цього скромного юнака довго пам'ятатимуть господарі цілинного радгоспу.

В. ТИМОШЕНКО.

Першокурсники тримають екзамени

Звичайно, труднощі є...

Свій рейд ми розпочали з найкращі. Це О. Кожедуб, Г. Носач, О. Кодубенко, Г. Лахтир, Т. Капчук, Г. Омелюченко, І. Івашковський, І. Волокан, Л. Погорельська і ін. Сотні тонн помідорів, буряків, картоплі та інших овочів заготовили вони.

Під час обідньої перерви нас познайомили ще з одним ударником праці — М. Куликбаєвим, який працює на харчоблоці. Тут без Мусата обійтись аж ніяк не можна. Привезти води, продуктів, заготовити дров і ще безліч інших справ виконує він з ретельністю — і скрізь встигає.

Побували ми і в майбутніх літераторів. Тут також справи

Піднімасмо разом із сонцем. Приємно відчувати ранкову прохолоду — сон як рукою знімає. З піснею, веселі, життєрадісні і вирушаємо в поле.

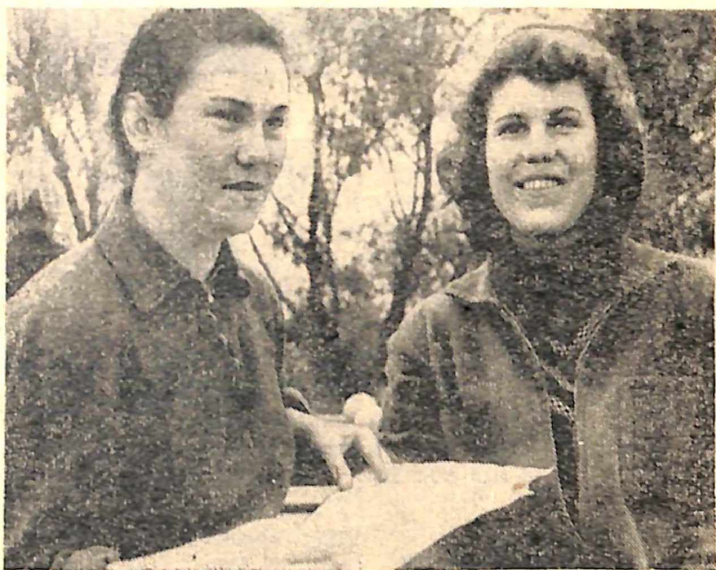
Фото О. Корнійчука.

Звичайно, труднощі є. Найсамперед не все гаразд з житлом. Частина студентів мешкає в приміщенні, яке не обладнано для проживання, — немає потрібної кількості ліжок, матраців, отже, декому доводиться спати на підлозі. Погано, що немає електричного світла, не вистачає води. Є недоліки і в роботі їдальні. Одноманітне меню, мало посуду, подають м'ясо часто другого і навіть третього сорту.

Керівник групи М. Ананенко розповідає, що, незважаючи на дещо несприятливі побутові умови, всі студенти працюють добре. Але і серед кращих є

Рейдова бригада у складі: А. Гришко, член профкому, Г. Максименко, секретар комітету ЛКСМУ Інституту, О. Корнійчук, член партбюро педагогічного факультету, Д. Шелухін, декан педагогічного факультету, В. Барановський, член редколегії газети «За педагогічні кадри».

АНСАМБЛЬ КОНЦЕРТУЄ

Минув 1961/62 навчальний рік. Немало шефських концертів на рахунок інструментального ансамблю інституту (керівник В. Лапченко, викладач кафедри музики). «В цьому році їх буде більше, — вирішили учасники цього дружнього колективу.

Першим пунктом, куди поїхали студенти з концертом, був радгосп «Бориспільський», де зараз працюють на сільськогосподарських роботах студенти 1 курсу нашого інституту.

2 жовтня. Автобус підшефної військової частини мчить з учасниками художньої самодіяльності по вулицях Києва. Ось Дарниця, потім — Бориспіль, вбраний у золоту щедрої осені. Невеликий клуб радгоспу щільно заповнений. Концерт розпочався.

Аудиторію заповнює мелодичний дует Андрія і Оксани з опери Гулака-Артемівського «Запорожець за Дунаєм» у виконанні студентів Ю. Юдевича та Б. Дьоміної. З великою увагою було прослухано українську сюїту у виконанні інструментального ансамблю. Глядачі тепло зустріли «Омську польку» та «Кубинський танок» І. Леся, В. Гапонової та В. Загорюлька.

У концерті взяли участь викладачі П. Бойко, В. Бондар, О. Коваленко, секретар комітету ЛКСМУ інституту Г. Максименко, студенти вечірнього факультету.

Побажаємо інструментальному ансамблю та його керівнику В. Лапченку великих творчих успіхів.

В. БОНДАР,
член партбюро інституту.

У МАТЕМАТИКІВ

У друге відділення радгоспу «Бориспільський» ми прибули уже надвечір, коли всі студенти 1 курсу фізико-математичного факультету закінчили робочий день. Одні з них збирались у Київ на вихідний, інші, які залишилися на масовий неділеньник по вивезенню озочів, готувались до наступного робочого дня. Ми зустріли кількох керівників академічних груп: Г. Буй, А. Конфоровича, Д. Ляшенка та інших.

З захопленням розповідає про своїх трударів Г. Буй. Група виконує різні роботи: і помідори збирають, і буряки копають, і на будівництві працюють. А дехто прославився, як механізатор. Так, наприклад, Сергій Мельник, працюючи помічником комбайнера, щодня виконує норми на 110 процентів. Усі студенти працюють з молодечим завзяттям, з комсомольським вогником. Але і серед кращих є найкращі. Це Цугенович Олена, Коверженко Катерина та інші.

Непогані справи й у математиків II групи, де керівником А. Конфорович.

— Якщо говорити коротко, — розповідає він, — група працює добре. Студенти щодня виконують і перевиконують норми. Особливо добре працюють студенти Савенко, Скачко, Титарчук, Мусіяшенко та інші.

Хто найкраще?

З перших же днів всі з охотою взялись до праці. В кого ж будуть кращі результати, хто буде попереду? Це питання хвилювало всіх, коли ми вийшли на поле. Скоро з'ясувалось, що результати там кращі, де згуртованіший колектив. Уже через два дні дівчата з задоволенням дізнались, що вони одержать тільки авансом по 4—6 карбованців. А раз добрі зарплатки, значить і добра праця. Та домоглись хороших результатів ми змогли завдяки добре організованому розпорядку дня. Рівно о 7 годині підйом, зарядка, сніданок, і ми вже веселі, з піснями крокуємо на роботу. Ростуть кагати на полі, підвищується і настрій у дівчат — і в тих, що вибирають картоплю, і у тих, що їй вантажать на машини. Кожна бригада намагається бути попереду.

А увечері репетиції — у вівторок концерт. Знайшлися у нас і співаки, і танцюристи, і майстри художнього слова.

Студенти 1 курсу II групи
дефектологічного відділу.

ПЕРША ЗАРПЛАТА

Вже два тижні ми працюємо в радгоспі «Бориспільському». За цей час ми пізнали один одного, здружилися.

Микола Козак і тут не розлучається з баяном.

Весь цей період ми працювали на збиранні помідорів. Норму виробітку намагаємось завжди будь-що виконати. Група у нас поділена на бригади. Бригади між собою змагаються за звання кращої. Особливо відзначилися бригади Н. Поліщук, В. Торби, Л. Витюк, О. Говорової.

Не дивлячись на те, що у нас не все ще гаразд з житлом, з їдальнею та іншими «дрібницями», ми не вішаємо носа. Не все приходить зразу. Працюємо, не шкодуючи сил і часу. Та не тільки працею живе людина — їй потрібна й «духовна їжа». Тому ми готуємо концерт художньої самодіяльності і збираємось дати концерт для працівників радгоспу.

...А сьогодні ми одержали нашу першу зарплату. Непогано заробили хлопці і дівчата. Особливо приємно її одержати коли вона зароблена твоїми власними руками, твоєю працею.

Г. ОРЕЛ,
Т. ВОЙНЕЛОВИЧ,
студенти 1 курсу мовно-літературного факультету
рос. відділу.

НАРИС

Ми знайомі давно

Кажуть, що важко судити про людину з першої зустрічі. З ним ми зустрілися під час вступних екзаменів. Біля дверей стояв гурт дівчат і хлопців. Серед них середнього зросту, кремезний хлопча. Обличчя спокійне, вольове. Він говорив про себе мало, сказав тільки, що працює електриком на цукровому заводі в Черкаській області. Неповільно одяг свідчив про те, що юнак, мабуть, не так давно повернувся з армії.

Перші дні навчання. Почуваш себе якось незвично. П'ятдесят пар очей спрямовані на викладача. Он біля вікна сидить і він, Аркадій Святенко. Уважно ловить кожне слово професора.

А на перерві говорять: — Цікаво вчитися, хлопці! Скільки ми ще не знаємо! Скільки книжок треба перечитати!

Увечері я зустрів його в читальному залі. Аркадій був у спортивному костюмі.

— Оце з тренування сюди зайшов.

Виявляється, що він штангіст, виступав на обласних змаганнях. Завоював друге місце.

Серед товаришів, як і всюди, тримає себе скромно, завжди привітний, готовий допомогти тобі в будь-яку хвилину. Чудовий хлопець! Так думали всі. І саме тому Аркадія Святенка обрали старостою другої групи українського відділу.

Нині ми працюємо в радгоспі «Бориспільський».

— Зараз, під час роботи, найкраще перевіряються друзі. — сказав якось хтось із хлопців.

І це вірно. В інституті окремі наші однокурсники були, як кажуть, на передньому плані. Чим саме? І танцями, й модним одягом. А ось тепер їх не дуже помітно. В роботі вони не звикли бути першими.

Звичайно, переважна більшість товаришів трудиться так, щоб не підвести свій інститут. Аркадій Святенко — попереду. Разом з Ярославом Кореницьким і Любою Цукренко він закладає силос для радгоспівської худоби.

— Хороші в мене помічники! — говорить тракторист Кузьма Попко.

...Гомінливою юрбою студенти поспішають до їдальні на обід. Пообідавши, Аркадій бере сокиру, допомагає рубати дрова для кухні. І тут ще раз переконавшись, що він ніколи не відмовляється від будь-якої праці.

Підходять машини, забирають молодих працівників у поле.

— Хлопці, дівчата! Увечері йдемо в кіно! — гукає з машини Аркадій.

А я думаю про те, що зустрілися ми з ним лише місяць тому, а, здається, знайомі дуже давно.

В. ЧУХЛІВ.

Редактор П. ХРОПКО.